

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

DUMINICA A 10-A DUPĂ RUSALII
(Vindecarea lunaticului)

†SF. AP. MATIA;
SF. 10 MC. MĂRTURISITORI PENTRU
ICOANA LUI HRISTOS; SF. MC. ANTONIN

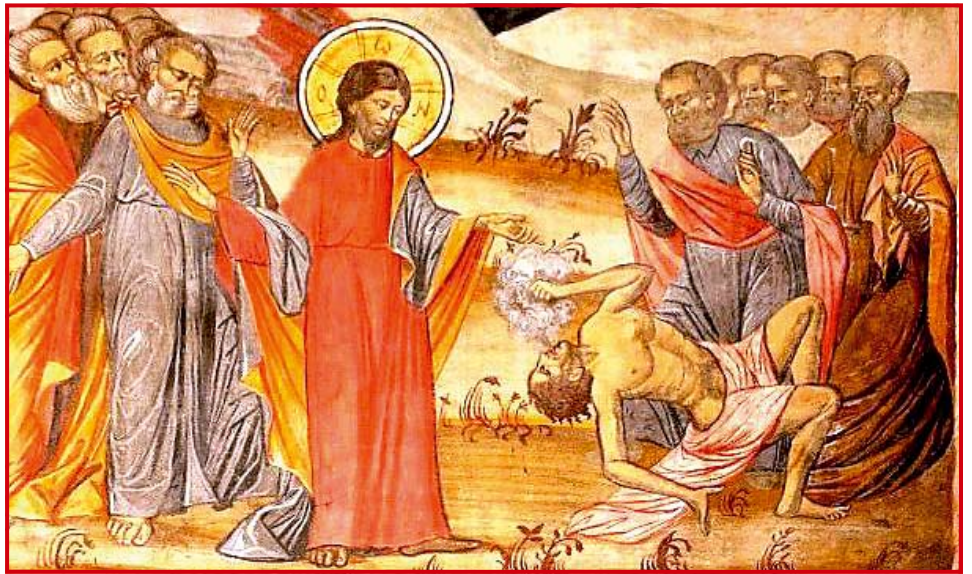
Astăzi, cu ajutorul bunului Dumnezeu, am ajuns în Duminica a X-a după Rusalii, Duminică în care Sfânta Evanghelie ne pune iar în față o minune săvârșită de Mântuitorul Iisus Hristos din marea Sa iubire milostivă, anticipând marea minune a mântuirii neamului omenesc din robia păcatului și a morții.

Este vorba despre tămăduirea unui copil lunatic care avea demon, la rugămintea tatălui acestuia care a căzut în genunchi în fața Mântuitorului cerându-I tămăduire pentru fiul său. Trei momente importante întâlnim în Sfânta Evanghelie de astăzi: atitudinea smerită a unui tată disperat pentru starea copilului său, neputința Apostolilor de a scoate ei înșiși demonul din copil și minunea săvârșită de Mântuitorul Iisus Hristos.

Trebuie știut faptul că această minune a fost săvârșită de Hristos la poalele Muntelui Tabor la scurt timp după Schimbarea Sa la Față, moment înălțător pentru ucenicii săi Petru, Iacob și Ioan, care nu doreau să se mai despartă de dulceața slavei dumnezeiești de pe Tabor. Dar Hristos coboară cu ei în rândul mulțimii ca aceștia să înțeleagă câtă durere și suferință există în popor, fără de care nimeni nu se poate învrednici de slava lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, dacă dorești slava lui Dumnezeu mai întâi trebuie să o merite. Și iată că puțină lor credință iese la iveală prin faptul că n-au fost în stare să scoată demonul din acel copil lunatic. L-a scos Hristos Atotputernicul spre marea lor nedumerire, spunând Mântuitorul că acest neam de demoni nu iese decât cu rugăciune și cu post.

În acest fel, Mântuitorul muștră aspru, pe de o parte, necredința poporului, iar pe de altă parte puțină credință a Apostolilor. Deci și necredința și puțină credință sunt deopotrivă condamnabile și nu pot îndupleca voința lui Dumnezeu pentru facerea de bine. Sfânta Evanghelie de azi ne învață că credința trebuie totdeauna cultivată, întărită

**SĂ LEPĂDĂM NECREDINȚA,
SĂ NE ÎNTĂRIM SLABA CREDINȚĂ**

și aprofundată, prin post și rugăciune, astfel încât credința să nu rămână o simplă convingere intelectuală fără relevanță în viața duhovnicească a omului, ci să devină legătură vie a omului cu Dumnezeu, Care prin harul Său se coboară asupra celui aflat în suferință, când acesta Îi cere ajutorul, în vederea tămăduirii sufletești și trupești.

Credința pe care ne-o cere Mântuitorul Hristos are câteva caracteristici esențiale. În primul rând o credință adevărată are la bază Adevărul, Hristos-Adevărul după cum El Însuși mărturisește: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața”. Apoi trebuie să știm că adevărata credință se întemeiază pe Jertfa Supremă a Mântuitorului Iisus Hristos pe Cruce, Jertfa actualizată în fiecare moment al istoriei de către Biserica Ortodoxă dreptmăritoare, la început prin Sfinții Apostoli, apoi prin urmașii acestora (episcopi și preoți) până la sfârșitul veacurilor, în Jertfa nesângeroasă de la Sfântul Altar, în Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie.

Greșită este concepția multora care se pretind credincioși afirmând că au o credință a lor. Trebuie să renunțăm la așa-zisele credințe personale bazate pe superstiție și necunoaștere și să cultivăm adevărata credință pe care ne-a revelat-o Hristos: Ortodoxia bazată pe Adevăr și experiență duhovnicească, iar nu pe minciună

și dezinformare. Numai pe temelia unei credințe adevărate și puternice putem cultiva postul smerit și rugăciunea curată atât de necesare pentru alungarea demonilor din firea și viața noastră.

Să cerem de la bunul Dumnezeu să ne dea mai multă credință, să ne întărească în nevoița postului și să ne dăruiască rugăciune curată, ca astfel cerând ajutorul Său să primim neîntârziat tămăduiri sufletești și trupești, noi și copiii noștri, așa cum am văzut în Sfânta Evanghelie de astăzi. ❖

Părintele Adrian Chiriță

Dacă veți avea credință

Dacă veți avea credință în voi cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: „Mută-te de aici dincolo”, și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință. Și dacă vei întreba: Ce munte au mutat apostolii?, îți voi spune că ei, înviind pe morți, au făcut lucruri mai mari decât să mute munții. Căci a muta un munte și a muta moartea dintr-un trup nu pot fi asemănaute. Se spune că după ei, și alți sfinți mai mici decât ei au mutat munți atunci când a fost nevoie. Dar dacă nu a fost nevoie, nu le căutați vină în asta. ❖

Sf. Ioan Gură de Aur – Omilie la Evanghelia după Matei

În zilele de 31 iulie și 1 august 2015, un grup de enoriași de la Parohia Șerban Vodă, împreună cu părintele Adrian Chiriță, a pornit într-un pelerinaj unic pe meleaguri de poveste, pline de sfințenie și de viață duhovnicească, ce se scurge aici neîntrerupt de veacuri.

Biserica-mausoleu a Mănăstirii Războieni

Căci o poveste de peste cinci veacuri este și istoria unei biserici de referință pentru neamul nostru: Mănăstirea Războieni. Aflată la 26 de km de Piatra Neamț, ea este ctitorie a voievodului Ștefan cel Mare, una din cele mai bine de 35 de biserici pentru care există dovezi incontestabile că au fost ridicate din grija creștinului domn. Cele mai multe au fost ridicate drept recunoștință după bătăliile câștigate de voievod. Iată însă că biserica de la Războieni a fost ridicată în 1496, la 20 de ani de la înfrângerea de la Valea Albă, spre veșnică pomenire a celor căzuți aici. Așadar o biserică-mausoleu, în care și noi intrăm cu emoție, dar și cu admirație pentru cei a căror sânge s-a vărsat pentru apărarea țării. Aflăm aici și un cimitir al ostașilor căzuți în al doilea război mondial.

Mănăstirea, cu biserica, în care sunt la mare cinste icoanele Sfintei Ana cu Maica Domnului, este puțin vizitată, de parcă nimeni nu mai vrea să răsfoiască aceste file de istorie, arhitectură și spiritualitate vie. Plecăm de aici cu bucurie, dar și cu tristețe, nu înainte de a aprinde o lumânare în cinstea eroilor.

Ne aducem aminte că doar la 5 km de aici se află schitul Țibucani, cu hramul „Sfânta Maria-Magdalena”, aparținând de Mănăstirea Secu. El a fost înființat de ucenici ai Starețului

...PE-UN PICIOR DE PLAI, PE-O GURĂ DE RAI...

Paisie de la Neamț, dornici de isihie și retragere.

Flori, artă și sfințenie la Mănăstirea Agapia

Ne îndreptăm spre Mănăstirea Agapia, iar picăturile de ploaie, mult dorite de pământul însetat și de locuitori, nerăcoresc chiar la intrarea în mănăstire. Un rai al florilor aici în cetatea albă a Agapiei. În interiorul bisericii mari, cu hramul „Sf. Voievozi Mihail și Gavriil”, ctitorie a hatmanul Gavriil Coci, fratele domnitorului Vasile Lupu, admirăm monumentală pictură a tânărului Nicolae Grigorescu. Ne închinăm la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, dar și la racla cu zeci de moaște, cele mai multe din spațiul ortodox rus și ucrainean. Remarcăm moaștele Sfântului Ioan Gură de Aur și ale Cuvioasei Olimpiada.

Azi mănăstirea cu viață de sine adăpostește peste 300 de maici, ce locuiesc în cele aproximativ 140 de case, și ele monument istoric. Urcăm în cimitirul mănăstirii, lângă biserica de lemn ne oprim la mormântul prosinghelului Nicodim Măndiță, plecat la Domnul la 6 iulie 1975. Preot misionar, prin cărțile sale de învățături duhovnicești, scrise și tipărite ilegal între anii 1948 și 1964, aducea lumina credinței în sufletul ortodox românesc. Pentru cărțile sale este condamnat în 1965 la 8 ani de temniță, din care face doar un an la Aiud. A slujit ca duhovnic aproape 40 de ani la Agapia și Văratec.

Văratec – ctitoria Cuviosului Iosif Pustnicul

Ajungem și noi la Văratec. Pentru unii, mai cunoscut ca loc în care Veronica Micle a plecat din această lume și unde își are mormântul. Este cea mai mare mănăstire de maici din țară, peste 400 de viețuitoare, în vremurile ei de glorie mănăstirea numărând peste 700 de maici și surori. Multe personalități ale vieții sociale, culturale și bisericesti au avut o legătură cu Văratecul. Să-i menționăm doar pe

mitropolitul Bartolomeu Anania, care iubea să lucreze aici, și pe Zoe Dumitrescu Bușulenga, academician, care și-a trăit ultimii ani de viață ca maica Benedicta.

Dar demn de știut este faptul că schitul Văratec a apărut din dorința Starețului Paisie Velickovski de a aduna aici maicile din multe așezări mici, și a forma o comunitate monahală puternică. Ctitorul acestei mănăstiri este ucenicul Starețului Paisie, Cuviosul Iosif Pustnicul, pe care l-a primit în obștea de la Dragomirna, l-a adus cu el la Secu și l-a călugărit la Mănăstirea Neamț. Vreme îndelungată Cuviosul a sihăstrit prin munții Neamțului. Dar o ascultare deosebită a fost aceea de a fi duhovnicul și îndrumătorul maicilor din zonă. Împreună cu maica Olimpiada pune bazele schitului Văratec și ridică prima biserică de lemn în 1785 și de piatră în 1808. Între anii 1788 și 1814 Cuviosul Iosif va colabora îndeaproape cu stareța Nazaria, venită cu un grup de maici de la Durău. Mai amintim pe maica Safta Brâncoveanu și mama sa Elisabeta Balș, care și-au dăruit viața, dar și averile lor mănăstirii Văratec. Din 2008 Cuviosul Iosif Pustnicul a fost canonizat, iar noi sărutăm cu evlavie sfintele sale moaște, gândindu-ne că numai peste două săptămâni Văratecul va fi în mare sărbătoare de ziua ctitorului și ocrotitorului său.

Pe urmele Sfântului Paisie și a Cuviosului Ioan Iacob de la Neamț

Ajungem și la Mănăstirea Neamț cu gândul mai ales la Cuviosul Stareț Paisie, ocrotitorul parohiei Șerban Vodă. Credem că cele două lăcașuri, al nostru și mănăstirea Neamț, sunt cumva înfrățite, ambele fiind sub ocrotirea aceluiași mare sfânt, (stareț al Neamțului între anii 1779 și 1794), și amândouă având la loc de cinste moaștele sale.

Neamțul este cel mai vechi și mai mare așezământ monahal din Moldova, atestat documentar în 1407, dar viața călugărească datează aici încă din

secolul al XII-lea. Prima biserică de piatră a fost ridicată de Petru I Mușat (1375-1391), iar cea care astăzi se înalță semeț în curtea mănăstirii, este ctitorie a voievodului Ștefan cel Mare și Sfânt.. În pronaosul ei aflăm moaștele Sfântului Necunoscut și ale Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț (părțile din acestea aflându-se și în biserică noastră), și racla cu moaștele Sfântului Simeon de la Muntele Minunat, dăruită mănăstirii de Ștefan cel Mare. Icoana Maicii Domnului din biserică Înălțarea Domnului, făcătoare de minuni, datează din anul 665, este pictată în Lida, patria Sf. M. Mc. Gheorghe, și dăruită de Împăratul bizantin Ioan al VIII-lea Paleologul domnitorului moldovean Alexandru cel Bun în 1429.

Tot aici a fost tuns în monahism Sfântul Ioan Iacob de la Neamț, ale cărui moaște se află în Țara Sfântă, unde a pustnicit până la plecarea sa la Domnul în 5 august 1960. Un deget al Sfântului Ioan Iacob îl putem vedea în biserică Seminarului Teologic Veniamin Costache, câteva sute de metri mai departe de Mănăstirea Neamț. Pictura exterioară a acestei biserici, cu hramul Sfântului Cuvios Ioan Iacob de la Neamț, este o frumoasă actualizare a frescelor de la Voroneț sau Sucevița, și ea a fost sfințită la câteva zile după vizita noastră, chiar de ziua Cuviosului, 5 august. De asemenea, moaștele sale au fost pus tot atunci într-o raclă nouă.

Suntem cazați la căminul seminarului. Înainte de a ne spune ultima rugăciune de seară, cu gândul că am avut parte de o zi minunată, ne aruncăm ochii pe fereastră: unii dintre noi au parte de vederea frumoasei biserici a seminarului, iar alții văd turla bisericii Mănăstirii Neamț.

Mitropolitul Vaarlam și Cuviosul Ioan de Râșca și Secu: doi prieteni, doi sfinți

Sâmbătă 1 august, foarte de dimineață, pornim spre: Mănăstirea Secu. Aici Sfântul Paisie a stat între anii 1775 și 1779, dar a fost starețul Mănăstirii Secu până în ultima sa zi de viață. Biserica centrală, cu hramul „Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul” a fost ctitorită de vornicul Nestor Ureche, tatăl cunoscutului cronicar Grigore Ureche, și de soția sa Mitrofana. Astăzi cei doi ctitori își dorm somnul de veci în incinta bisericii. În pronaos ne închinăm la moaștele Sfântului Mitropolit Vaarlam, al cărui mormânt se află pe peretele exterior de sud al bisericii. În 2007, ierarhul a fost canonizat, iar ziua de prăznuire este 30 august.

În muzeul mănăstirii aflăm un tablou al Starețului Paisie, un felon purtat de

acesta și o cârjă care i-a aparținut. Istoria mănăstirii este una tumultuoasă, dacă amintim numai anul 1821, când membrii Eteriei se adăpostesc aici. Turcii însă vor intra peste ei, îi vor ucide în septembrie 1821 pe eteriști, dar și pe mulți din călugării mănăstirii. Și astăzi, când plouă mult, se spune că pe pământ se văd pete roșiatice: Acolo a curs sângele călugărilor martiri!

Sihăstria – veche așezare isihastă, cu duhovnici iscusiți

Plecăm spre Mănăstirea Sihăstria, unde petrecem câteva ore bune. Așezare pustnicească veche, se cunoaște o primă biserică ridicată în 1655, iar o alta de zid este ctitorită în 1734 de episcopul Ghedeon, ucenic al mitropolitului Vaarlam Moțoc. În 1821 Sihăstria trece și ea prin foc și sabie, la fel ca Secu. Astăzi admirăm vechea biserică cu hramul „Nașterea Maicii Domnului”, Paraclisul „Sfinții Părinți Ioachim și Ana”,- cu o frumoasă pictură în ulei, operă a călugărului Irineu Protcenco-, și Catedrala „Sfânta Teodora de la Sihla”. Urcăm în cimitirul mănăstirii, unde, la mormântul Părintelui Cleopa Ilie, facem un parastas părinților din acest cimitir, amintindu-i mai ales pe mării îndrumători duhovnicești, Paisie Olaru, Ioanichie Bălan, dar și stareții Ioanichie Moroi, Victorin Oanele, Ioil Gheoghiu sau Onufrie Frunză. Nu-l uităm nici pe schimonahul Irineu Protcenco și pe monahul mărturisitor Marcu Dumitru.

Ne îndreptăm apoi spre chiliile părinților Cleopa Ilie și Paisie Olaru, acesta din urmă trăind retras la Schitul Sihla între anii 1972 și 1984, nevoindu-se aproape de Peștera Sfintei Cuvioase Teodora de la Sihla.

Primim – ca o binecuvântare parcă - de la brutăria mănăstirii pâine, și ne bucurăm gustul pâinii coapte pe vatră.

Apoi gazdele noastre ne invită la masă. Răspundem cu mulțumire, ne înfruptăm din bucatele de post și plecăm cu încredințarea că părinții Cleopa și Paisie ne-au purtat de grijă tot drumul de la București până aici și ne-au omenit, trupește și duhovnicește, cu ce avea mai bun mănăstirea Sihăstria!

Mănăstirea Bistrița – ctitorie dragă multor domni moldoveni

Cu sufletele ușoare, pline de bucurie și recunoștință, ne îndreptăm spre ultima destinație a pelerinajului nostru: mănăstirea Bistrița aflată la 8 km vest de Piatra Neamț. Este ctitoria domnitorului Alexandru cel Bun și a doamnei Ana. Biserica, cu hramul „Adormirea Maicii Domnului” a fost zidită în anul 1408. Printre ctitori se mai află și Sfântul voievod Ștefan cel Mare, Petru Rareș, dar și Alexandru Lăpușeanu. În biserică aflăm mormintele voievodului Alexandru cel Bun, a soției sale Ana, dar și a copiilor domnitorului Ștefan cel Mare – Alexandrel și domnița Ana.

Odor de mare preț, icoana Sfintei Ana este una dintre cele mai vechi icoane voievodale din România, legată de evlavia credincioșilor, ca o icoană protectoare a familiei, a copiilor și a bolnavilor. Danie a Doamnei Ana, soția lui Alexandru cel Bun, care a primit-o în 1401 de la împărăteasa Irena (Ana), soția împăratului bizantin Manuil al II-lea Paleologul.

După două zile absolut deosebite pe meleaguri atât de încărcate de istorie, spiritualitate și cultură, ne întoarcem acasă mai bogați sufletește, mai senini și mai întăriți. Comoara acestor zile sperăm să o înmulțim în liniștea rugăciunii, dar și a lecturilor mai profunde despre locurile, oamenii, istoria și sfinții pe care i-am întâlnit în acest pelerinaj! ❖

MAICA DOMNULUI – OCROTITOAREA ȘI BUCURIA ÎNTREGII BISERICI

Mântuitorul Iisus Hristos nu uită de mama Sa nici chiar în ultimele clipe ale vieții Sale. Privind de pe Cruce spre ucenicul Său iubit, Sfântul Ioan Evanghelistul, Iisus îi spune: „Iată, mama ta” (In. 19, 27), iar arătând-o ucenicului pe ea, El îi spune ei: „Iată, fiul tău” (In. 19, 26). Astfel, în momentul morții Sale pe Cruce, Mântuitorul Iisus Hristos ne arată că Maica Lui după trup devine maica duhovnicească a celor care-L iubesc pe Iisus până la capăt, până sub Cruce. Ucenicul iubit, adică Sfântul Ioan Evanghelistul, reprezintă pe toți creștinii și toate creștinele care în vremuri de încercare mărturisesc pe Hristos, Îl iubesc pe El și nu se despart de El. Deci Mama lui Iisus devine mama lor duhovnicească, mama tuturor celor care-L iubesc pe El. Așadar, Mântuitorul Iisus Hristos ne încredințează pe Maica Domnului ca fiind maica duhovnicească a creștinilor. Iată de ce Biserica o pomeneste în toate slujbele sale, dar mai ales în Acatistele și Paraclisele consacrate Maicii Domnului.

Praznicul

Adormirii Maicii Domnului - cea mai mare sărbătoare închinată ei

Potrivit tradiției Bisericii, Maica Domnului a mai trăit 11 ani după înălțarea la cer a Fiului său, a Domnului nostru Iisus Hristos. Cu trei zile înainte de moarte, ea a fost înștiințată de Sfântul Arhanghel Gavriil că va trece din lumea această la viața veșnică. Astfel Maica Domnului s-a pregătit duhovnicește prin rugăciune către

Maica Domnului aduce bucurie în viața noastră, aduce comuniune, prezența de mamă în mijlocul însingurării și înstrăinării noastre, cu rugăciunile ei izbăvind din moarte, adică din despărțirea de Dumnezeu, sufletele noastre.

Dumnezeu și prin cuvinte de rămas bun de la cei din jurul său. Sfinții Apostoli ai lui Hristos au fost îndrumați de Duhul Sfânt să se reîntoarcă la Ierusalim ca să fie prezenți la înmormântarea ei. Trupul neînsufletit al Maicii Domnului a fost dus, cu mare jale, evlavie și multă cinstire în cântări ale îngerilor și ale oamenilor la mormântul pregătit ei în satul Ghetsimani de lângă Ierusalim și așezat acolo. După trei zile de la înmormântarea sa, a ajuns și Sfântul Apostol Toma la Ierusalim și a mers la mormântul ei. Dorind el să vadă și să cinstească trupul Maicii Domnului, a cerut să fie deschis mormântul ei. După deschiderea mormântului, toți cei prezenți au constatat cu uimire că trupul ei nu mai era în mormânt, pentru că în chip minunat a fost ridicat la cer, unde se afla și sufletul ei. Această mutare a trupului ei la cer, după ce a trecut totuși prin moarte ca lege a firii omenești,

este tâlcuită de Sfinții Părinți ai Bisericii în frunte cu Sfântul Ioan Damaschinul (†749) ca fiind un dar al lui Dumnezeu.

Din trupul ei S-a întrupat Hristos

De ce? Pentru că nu se cuvenea ca trupul ei din care S-a întrupat Dumnezeu - Cuvântul, adică Hristos Cel ce a biruit moartea prin Înviere și S-a înălțat la cer întru slavă, să rămână în mormânt și să fie dat stricăciunii. Astfel, după cum trupul ei a rămas integru sau fără stricăciune, adică feciorelnic, în timpul nașterii lui Hristos din ea, tot așa a rămas trupul ei fără stricăciune întru adormirea și mutarea ei de la viața pământească la viața cerească. Deci Maica

Domnului s-a mutat cu sufletul, iar apoi și cu trupul la cer, în lumina lui Hristos, fiind „Maica Vieții”, iar cu rugăciunile sale „izbăvește din moarte sufletele noastre” (Troparul Adormirii Maicii Domnului)

De ziua Adormirii Maicii Domnului o rugăm să ne fie ocrotitoare

În această zi de pomenire a Adormirii Maicii Domnului ne rugăm Născătoarei de Dumnezeu să fie ocrotitoarea familiilor întrucât a născut fiu și știe ce înseamnă să fii mamă. Îi cerem să fie și ocrotitoarea fecioarelor, a tinerilor, a monahilor și monahiilor, întrucât ea este deodată maică și pururea fecioară. Ne rugăm Maicii Domnului în mod deosebit să păzească pe toți părinții copiilor care în anii grei de comunism s-au rugat ca ea să ocrotească „țara și poporul, turma și păstorul”. O rugăm să fie ocrotitoarea tuturor slujitorilor sfințelor altare, adică a arhierilor, preoților și diaconilor, pentru că este Mama de Preot, adică Maica Domnului Hristos sau Arhierul Cel Veșnic. Deci Maica Domnului, fiind ocrotitoarea întregii Biserici, este și bucuria întregii Biserici. ❖

† Daniel,
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Romane
(Intertitlurile aparțin redacției)

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 9 - 16 AUGUST 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 9 august	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 10-a după Rusalii (Vindecarea lunaticului) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 12 august	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu și Paraclisul Maicii Domnului
Vineri 14 august	07 ³⁰ -09 ³⁰ 10 ⁰⁰ -11 ⁰⁰ 11 ⁰⁰ -17 ⁰⁰ 17 ⁰⁰ -21 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Slujba de scoatere din altar a Sfântului Epitaf al Adormirii Maicii Domnului și așezarea lui în mijlocul bisericii Acatiste și Paraclise ale Maicii Domnului - Închinare la Epitaful Maicii Domnului Vecernie mare cu Litie – Prohodul Adormirii Maicii Domnului Procesiune cu Icoana, Sfântul Epitaf al Adormirii Maicii Domnului și Sfinte Moaște
Sâmbătă 15 august	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Hramul Bisericii Șerban Vodă – Adormirea Maicii Domnului Utrenia, Sfânta Liturghie
Duminică 16 august	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 11-a după Rusalii (Pilda datornicului nemilostiv) Utrenia, Sfânta Liturghie

**ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ,
ÎN FIECARE ZI DE LA ORA 18,00
SE VA CITI PARACLISUL
MAICII DOMNULUI;
PREOȚII VOR FI PREZENȚI
PENTRU SPOVEDIT
DE LUNI PÂNĂ VINERI.**